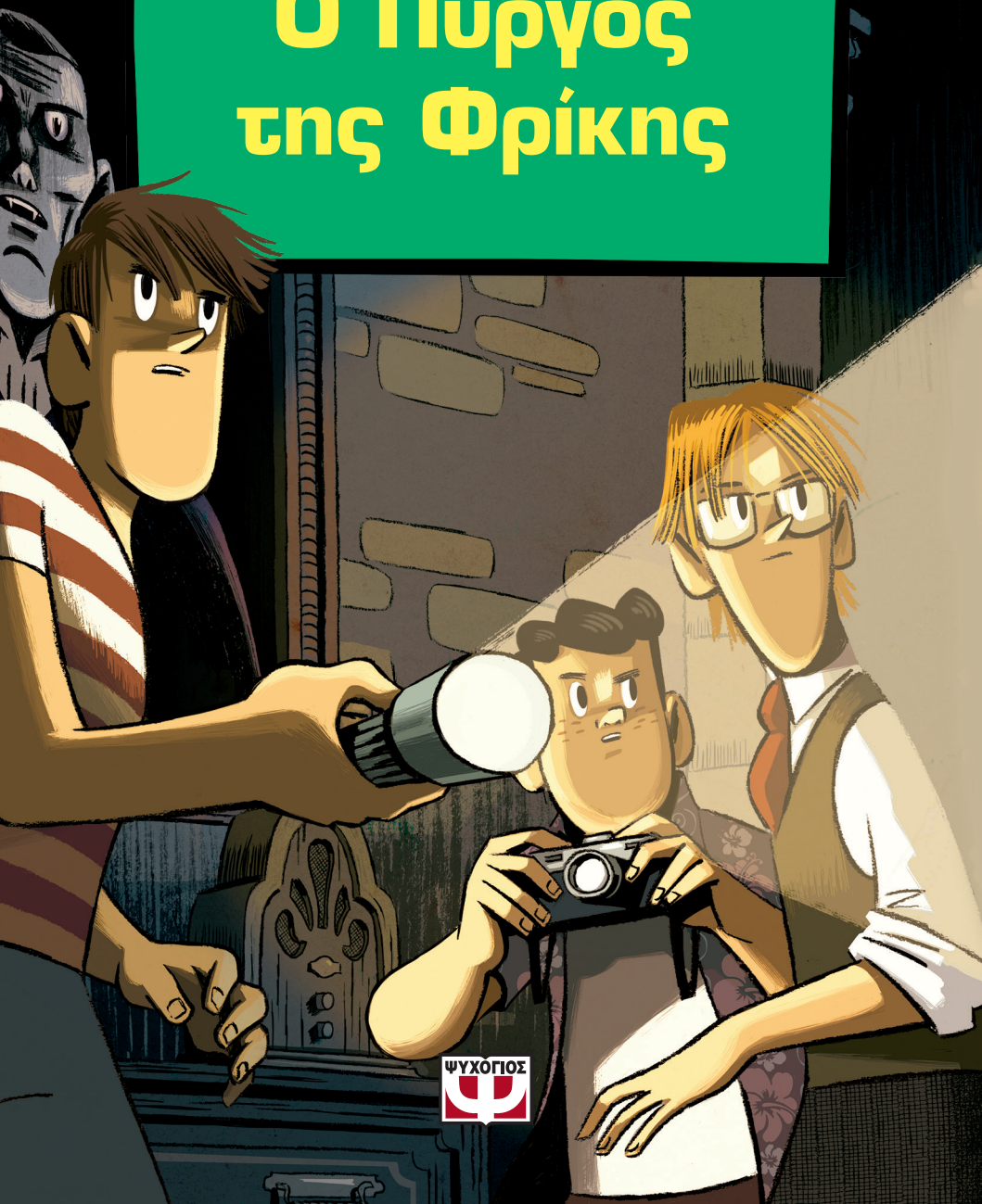

Ρόμπερτ Άρθουρ

Οι Τρεις
Ντετέκτιβ

Ο Πύργος της Φρίκης

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE THREE INVESTIGATORS IN
THE SECRET OF TERROR CASTLE

Από τις Εκδόσεις Random House, Inc., Νέα Υόρκη 1968

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Πύργος της Φρίκης**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Robert Arthur

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Pedro Rodríguez

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αθηνά Κακούρη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Έλτη Κυργιοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μαρία Αθανασοπούλου

© Franckh-Kosmos Verlags-GmbH & Co. KG, Stuttgart,
Germany, 1968, 2009

With the kind permission of the University of Michigan

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Ιανουάριος 1990

Τέταρτη έκδοση: Οκτώβριος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-960-702-154-0

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2269-5

Τεπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

Ρόμπερτ Άρθουρ

Οι Τρεις
Ντετέκτιβ

Ο Πύργος της Φρίκης

Μετάφραση:
Αθηνά Κακούρη

Περιεχόμενα

Πρόλογος	9
Οι Τρεις Ντετέκτιβ	11
Μια σημαδιακή συνέντευξη	24
Οι πληροφορίες για τον Πύργο της Φρίκης	39
Μέσα στον Πύργο της Φρίκης	49
Η καταχθόνια ηχώ	59
Ένα φάντασμα στο τηλέφωνο	66
Στη φάκα!	75
Ο άντρας με την ουλή	87
Σκοτεινά πνεύματα	97
Μια άσκημη κατρακύλα	107
Η προειδοποίηση της γύφτισσας	117
Το Γαλάζιο Φάντασμα	125
Το σήμα των ντετέκτιβ	142

Ένα φάντασμα και ένας καθρέφτης.	150
Η Καταχνιά του Φόβου	158
Φυλακισμένοι στο μπουντρούμι	170
Τα ερωτηματικά οδηγούν	181
Συνέντευξη μ' ένα φάντασμα	195
Επίλογος.	212

Πρόλογος

Αγαπητοί φίλοι του μυστηρίου,

Αν δεν έχετε ακούσει ακόμα για τους Τρεις Ντετέκτιβ, ήρθε η ώρα να τους γνωρίσετε και να απολαύσετε μαζί τους τις απίθανες περιπέτειές τους!

Οι Τρεις Ντετέκτιβ είναι τρία αγόρια, τρεις φίλοι που ειδικεύονται στο να ξεδιαλύνουν αλλόκοτα μυστήρια και παράξενες υποθέσεις. Αλλά ας γνωρίσουμε τον καθένα τους ξεχωριστά: Ο Τζούπιτερ Τζονς, ο εγκέφαλος της ομάδας, λατρεύει το καλό φαΐ και τα δύσκολα αινίγματα. Έχει συνεχώς τη μύτη του χωμένη σ' ένα βιβλίο, διαθέτει μνήμη ελέφαντα και μυαλό ξυράφι. Μόνο στις πολλές και διάφορες δίαιτες που δοκιμάζει τα βρίσκει σκούρα ο Τζουπ, κι οι φίλοι του δε χάνουν ευκαιρία να

τον πειράζουν. Ο Πιτ Κρένσοου είναι ψηλός, γεροδεμένος, λατρεύει τη γυμναστική και καμιά φορά δίνει την εντύπωση ότι φοβάται λίγο, λιγούλακι... Όταν όμως βρεθεί αντιμέτωπος με τον κίνδυνο, τα βγάζει πέρα παλικάρεια. Ο Μπομπ Άντριους, ο πιο μικροκαμωμένος από τους φίλους του, είναι αχτύπητος σε ό,τι έχει να κάνει με αρχεία και έρευνα, και η καρδούλα του πετάει για περιπέτειες. Δουλεύει λίγες ώρες την ημέρα στην τοπική βιβλιοθήκη, πράγμα που πολλές φορές έχει βοηθήσει τους τρεις φίλους να βγάλουν άκρη με γρίφους ακατανόητους και δυσεπίλυτους. Οι Τρεις Ντετέκτιβ συνεργάζονται θαυμάσια και αποτελούν μια δυναμική ομάδα.

Τα αγόρια ζουν στο Ρόκι Μπιτς, μια μικρή πόλη στις ακτές του Ειρηνικού Ωκεανού, κοντά στο Χόλιγουντ. Το στρατηγείο τους είναι ένα τροχόσπιτο, το οποίο έχουν τροποποιήσει κι εξοπλίσει κατάλληλα και διαθέτει ένα μικρό γραφείο, ένα εργαστήριο κι έναν φωτογραφικό σκοτεινό θάλαμο! Κανείς δεν ενοχλεί τους Τρεις Ντετέκτιβ στο στρατηγείο τους, μια και αυτό βρίσκεται... παρκαρισμένο στη «Μάντρα Ευκαιριών του Τζονς», που ανήκει στους θείους του Τζούπιτερ. Κι όταν οι τρεις φίλοι συγκεντρώνονται εκεί για να λύσουν ένα μυστήριο, οι ιδέες που τους κατεβαίνουν στο μυαλό είναι απίστευτες, πανέξυπνες, μοναδικές, αστείες κι ακόμα ακόμα... Μα όχι, πολλά είπαμε, και ξέρουμε πόσο ανυπομονείτε να διαβάσετε τα κατορθώματα των Τριών Ντετέκτιβ.

Καλή διασκέδαση!

Οι Τρεις Ντετέκτιβ

Ο Μπομπ Άντριους άφησε το ποδήλατό του έξω από το σπίτι τους στο Ρόκι Μπιτς και μπήκε μέσα. Καθώς έκλεινε την πόρτα, η μητέρα του του φώναξε από την κουζίνα:

«Ρόμπερτ; Εσύ είσαι;»

«Ναι, μαμά».

Πλησίασε στην πόρτα της κουζίνας. Η μητέρα του, καστανή και λεπτή, έφτιαχνε κουλουράκια.

«Πώς τα πήγες στη Βιβλιοθήκη;» τον ρώτησε.

«Καλά», της είπε ο Μπομπ. Στο κάτω κάτω της γραφής, δε γινόταν και ποτέ τίποτα συναρπαστικό στη Βιβλιοθήκη. Εργαζόταν εκεί τη μισή μέρα, ξεχώριζε βιβλία που είχαν επιστραφεί και βοηθούσε στην καταλογογράφηση.

«Τηλεφώνησε ο φίλος σου ο Τζούπιτερ». Η μητέρα του συνέχισε να δουλεύει το ζυμάρι πάνω στην τάβλα. «Σου άφησε ένα μήνυμα».

«Ένα μήνυμα;» ξεφώνισε ο Μπομπ με έξαψη. «Τι μήνυμα;»

«Σου το σημείωσα. Θα βγάλω το χαρτί από την τσέπη μου μόλις ξεμπερδέψω με το ζυμάρι».

«Δε θυμάσαι τι έλεγε; Ίσως με χρειάζεται!»

«Αν ήταν κανονικό μήνυμα, θα το θυμόμουν», του απάντησε η μητέρα του, «αλλά ο Τζούπιτερ δεν αφήνει συνηθισμένα μηνύματα. Ήταν κάτι αλλοπρόσαλλο».

«Του Τζούπιτερ του αρέσουν οι ασυνήθιστες λέξεις», είτε ο Μπομπ, συγκρατώντας την ανυπομονησία του. «Έχει διαβάσει του κόσμου τα βιβλία και καμιά φορά δυσκολεύεται κανείς να τον καταλάβει».

«Όχι μόνο καμιά φορά!» του πέταξε η μητέρα του. «Είναι σπάνιο παιδί. Παναγίτσα μου, μου είναι αδύνατο να καταλάβω πώς κατάφερε και βρήκε το δαχτυλίδι μου!»

Το περασμένο φθινόπωρο είχε χάσει το διαμαντένιο της δαχτυλίδι. Ο Τζούπιτερ Τζονς είχε έρθει στο σπίτι και της ζήτησε να του περιγράψει κάθε της κίνηση εκείνη την ημέρα που είχε χάσει το δαχτυλίδι. Μετά είχε μπει στο κελάρι, είχε σηκώσει το χέρι του και είχε πιάσει το δαχτυλίδι πίσω από μια σειρά βάζα με ντοματοπελτέ. Η μητέρα του Μπομπ το είχε βγάλει και το είχε ακουμπήσει εκεί για μια στιγμή, όταν αποστείρωνε τα βάζα.

«Μου είναι αδύνατο να καταλάβω», έλεγε τώρα η κυ-

ρία Άντριους, «πώς μάντεψε πού βρισκόταν το δαχτυλίδι!»

«Δεν το μάντεψε, το συμπέρανε», εξήγησε ο Μπομπ. «Έτσι δουλεύει το μυαλό του... Μαμά, δεν μπορείς να μου δώσεις τώρα το μήνυμα;»

«Περίμενε μια στιγμή», είπε η μητέρα του, περνώντας άλλη μια φορά τον πλάστη πάνω από τη ζύμη. «Αλήθεια, τι στο καλό ήταν αυτή η ιστορία στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας χτες, πως ο Τζούπιτερ κέρδισε σ' έναν διαγωνισμό και θα έχει στη διάθεσή του μια Ρολς Ρόις για τριάντα μέρες;»

«Η εταιρεία “Φθήνια-Ταχύτης-Ασφάλεια”, που νοικιάζει αυτοκίνητα, έκανε έναν διαγωνισμό», της είπε ο Μπομπ. «Έβαλαν στη βιτρίνα τους μια μεγάλη γυάλα γεμάτη φασόλια και πρόσφεραν τη Ρολς Ρόις με τον οδηγό της, για τριάντα μέρες, σε όποιον θα μάντευε κατά τη μεγαλύτερη προσέγγιση πόσα φασόλια είχε μέσα η γυάλα. Ο Τζούπιτερ αφιέρωσε περίπου τρεις μέρες για να υπολογίσει πόσο χώρο είχε η γυάλα και πόσα φασόλια χρειάζονταν για να γεμίσει. Και κέρδισε... Μαμά, σε παρακαλώ, θα μπορούσες να μου δώσεις τώρα το μήνυμα;»

«Εντάξει», συμφώνησε η μητέρα του. Άρχισε να σκουπίζει τα αλεύρια από τα χέρια της. «Αλλά τι θα κάνει ο Τζούπιτερ Τζονς μια Ρολς Ρόις με οδηγό, έστω και αν την έχει μόνο για τριάντα μέρες;»

«Να σου πω, λέμε μήπως...» άρχισε ο Μπομπ, αλλά η μητέρα του δεν τον άκουγε.

«Στην εποχή μας μπορεί να κερδίσει κανείς οτιδήποτε», έλεγε. «Προχτές διάβασα για μια γυναίκα που κέρδισε κοτζάμι κότερο σ' ένα πρόγραμμα τηλεόρασης. Η ίδια ζει πάνω στα βουνά, και την έχει πιάσει απελπισία. Δεν ξέρει τι να το κάνει το κότερο». Ενώ μιλούσε, η κυρία Άντριους είχε βγάλει ένα κομματάκι χαρτί από την τσέπη της. «Να το μήνυμά σου», είπε. «Λέει “Πράσινη Πύλη Ένα. Το πιεστήριο δουλεύει”».

«Πω πω, σ' ευχαριστώ, μαμά», έκανε ο Μπομπ και βρισκόταν κιόλας σχεδόν στην πόρτα, όταν η φωνή της τον σταμάτησε.

«Μπομπ, τι στο καλό σημαίνει αυτό το μήνυμα; Μήπως ο Τζούπιτερ μεταχειρίζεται κάποιο είδος απίθανου κώδικα;»

«Όχι, μαμά. Είναι απλές εκφράσεις. Πρέπει, όμως, να φύγω τρέχοντας».

Ο Μπομπ πετάχτηκε έξω από την πόρτα, πήδηξε στο ποδήλατό του και ξεκίνησε για τη Μάντρα Ευκαιριών του Τζονς.

Όταν πήγαινε με το ποδήλατο, το σίδερο που φορούσε στο πόδι του δεν τον ενοχλούσε σχεδόν καθόλου. Αυτό το ορθοπεδικό μηχανήμα το είχε «κερδίσει με το σπαθί του», όπως έλεγε ο γιατρός Αλβαρέζ, επειδή με απέραντη ελαφρομυαλιά είχε προσπαθήσει να αναρριχηθεί ολομόναχος στους λόφους κοντά στο Ρόκι Μπιτς. Το Ρόκι Μπιτς είναι χτισμένο σ' ένα μεγάλο ίσιωμα, με τον Ειρηνικό Ωκεανό από τη μια πλευρά και τα βουνά της Σάντα Μόνικα από την άλλη.

Ως βουνά μπορεί να θεωρηθούν μικρά, αλλά για λόφοι είναι πολύ μεγάλα. Ο Μπομπ είχε κατακυλήσει μια πλαγιά εκατό μέτρων και βρέθηκε με το πόδι του σπασμένο σε αμέτρητα σημεία. Στο νοσοκομείο τον βεβαίωσαν ότι είχε σπάσει ρεκόρ! Πάντως, ο γιατρός Αλβαρέζ έλεγε πως τελικά θα του έβγαζε το σίδερο, και δε θα φαινόταν πια καθόλου ότι είχε αναγκαστεί κάποτε να το φορέσει. Ήταν, βέβαια, ένα βάσανο, αλλά τις περισσότερες ώρες δεν τον ενοχλούσε πραγματικά.

Βγαίνοντας από τα κεντρικότερα σημεία της πόλης, ο Μπομπ έφτασε στη Μάντρα Ευκαιριών του Τζονς. Άλλοτε την έλεγαν Παλιατζίδικο του Τζονς, αλλά ο Τζούπιτερ έπεισε τον θείο του να της αλλάξει ονομασία. Τώρα, εκτός από ένα σωρό σαραβαλιασμένα πράγματα, πουλούσε και πολλά ασυνήθιστα αντικείμενα, κι έτσι έρχονταν άνθρωποι από πολύ μακριά να δουν μήπως έβρισκαν εκεί κάτι που δεν μπορούσαν να πετύχουν πουθενά αλλού.

Η μάντρα ήταν μέρος συναρπαστικό για κάθε αγόρι, και μόλις έβλεπες τον φαρδύ φράχτη ολόγυρά της καταλάβαινες πως δεν ήταν συνηθισμένο μέρος. Ο κύριος Τίτος Τζονς είχε χρησιμοποιήσει λογής λογής χρώματα που είχε αγοράσει σε ξεπουλήματα για να βάψει τον φράχτη. Μερικοί από τους καλλιτέχνες εκεί ολόγυρα τον είχαν βοηθήσει, γιατί ο κύριος Τζονς τούς έδινε πάντοτε τζάμπα από τη μάντρα του ό,τι μικροπραγματάκια τούς χρειαζόνταν.

Την μπροστινή πλευρά την κάλυπταν ολόκληρη

δέντρα και λουλούδια και πράσινες λίμνες και κύκνοι, ακόμα και μια θαλασσογραφία. Στις άλλες πλευρές υπήρχαν άλλοι πίνακες. Σ' ολόκληρη τη χώρα δύσκολα θα βρισκόταν μάντρα πιο εντυπωσιακή.

Ο Μπομπ προσπέρασε την μπροστινή πύλη, που την αποτελούσαν δυο πελώριες καγκελόπορτες από κάποιο καμένο αρχοντικό. Μετά προχώρησε περίπου άλλα εκατό μέτρα και σταμάτησε κοντά στη γωνία, όπου η μάντρα είχε έναν πράσινο ωκεανό με ένα δικάταρτο πλοίο να βουλιάζει σε μια τρομερή καταιγίδα. Ο Μπομπ ξεκαβαλίκεψε και βρήκε τα δυο πράσινα μαδέρια, εκεί όπου ο Τζουπ είχε ανοίξει μια κρυφή πορτούλα. Αυτή ήταν η Πράσινη Πύλη Ένα. Πίεσε το μάτι ενός ψαριού, που προβάλλοντας έξω από το νερό κοίταζε το ναυάγιο, και τα μαδέρια άνοιξαν.

Πέρασε το ποδήλατό του μέσα κι έκλεισε την πύλη. Τώρα βρισκόταν στο εσωτερικό της μάντρας, στη γωνία όπου ο Τζούπιτερ είχε βολέψει το υπαίθριο εργαστήρι του. Ήταν πραγματικά υπαίθριο, εκτός από ένα υπόστεγο, φαρδύ περίπου ενάμισι μέτρο, που προχωρούσε ολόγυρα στη μάντρα από το μέσα μέρος. Κάτω απ' αυτή τη σκεπή, φύλαγε ο κύριος Τζονς τα καλύτερα παλιοπράγματά του.

Όταν ο Μπομπ μπήκε στο εργαστήρι, ο Τζούπιτερ Τζονς καθόταν σε μια γυριστή καρέκλα και τσιμπούσε το κάτω χέιλος του, σημάδι ότι ο μηχανισμός του μυαλού του δούλευε με μεγάλη ταχύτητα. Ο Πίτερ Κρένσου ήταν απασχολημένος στο μικρό πιεστήριο, που

όταν είχε φτάσει στη μάντρα ήταν ένας σωρός παλιοσίδερα αλλά ο Τζούπιτερ κατάφερε να το ξανακάνει μηχανήμα.

Το πιεστήριο έκανε νταγκ νταγκ, δουλεύοντας πίσω μπρος. Ο ψηλός, σκουρομάλλης Πιτ ήταν απασχολημένος να βάζει και να βγάζει από το πιεστήριο άσπρες καρτούλες. Αυτό ήθελε να πει ο Τζούπιτερ με το μήνυμά του· απλά ότι το πιεστήριο δούλευε και ήθελε να 'ρθει ο Μπομπ να τους συναντήσει, περνώντας από την Πράσινη Πύλη Ένα.

Κανείς δεν μπορούσε να δει τ' αγόρια από το κεντρικό μέρος της μάντρας, όπου βρισκόταν το γραφείο και κυρίως η θεία του Τζούπιτερ, η Ματίλντα, μια μεγαλόσωμη γυναίκα, που ήταν στην πραγματικότητα η ψυχή της επιχείρησης. Είχε χρυσή καρδιά, ήταν πάντα καλόβολη, αλλά μόλις έβλεπε αγόρι μπροστά της μόνο μια σκέψη είχε: Βάλ' τον να δουλέψει!

Για ν' αμυνθεί ο Τζούπιτερ, σιγά σιγά, είχε ταχτοποιήσει τους διάφορους σωρούς από παλιοπράγματα μέσα στη μάντρα με τέτοιον τρόπο που να κρύβουν το εργαστήρι του. Έτσι, όταν δεν τον χρειαζόταν ο θείος και η θεία του, μπορούσε μαζί με τους φίλους του να έχει την ησυχία του.

Καθώς ο Μπομπ ακουμπούσε το ποδήλατό του, ο Πιτ σταμάτησε το πιεστήριο και του έδωσε μια από τις καρτούλες που είχε τυπώσει.

«Για κοίτα δω!» είπε.

Ήταν μια μεγάλη επαγγελματική κάρτα. Και έλεγε:

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ

«Διαλευκαίνουμε κάθε μυστήριο»

;;;

Πρώτος ντετέκτιβ

Δεύτερος ντετέκτιβ

Τζούπιτερ Τζονς

Πίτερ Κρένσοου

Αρχαία & Έρευνες: *Μπομπ Άντριους*

«Ουάου!» έκανε με θαυμασμό ο Μπομπ. «Είναι άπαιχτη! Ώστε αποφάσισες, λοιπόν, να βάλεις μπροστά, Τζουπ;»

«Τόσον καιρό δεν το λέμε, πως θ' ανοίξουμε ένα γραφείο ντετέκτιβ;» είπε ο Τζούπιτερ. «Και τώρα, που κέρδισα τη χρήση της Ρολς Ρόις για τριάντα μέρες, επί είκοσι τέσσερις ώρες κάθε μέρα, έχουμε τη δυνατότητα να κυνηγάμε μυστήρια όπου θέλουμε. Τουλάχιστον για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα. Επομένως, θα την κάνουμε την απόπειρα. Είμαστε τώρα επίσημα “Οι Τρεις Ντετέκτιβ”. Ως πρώτος ντετέκτιβ, εγώ θα είμαι ο υπεύθυνος του σχεδιασμού. Ως δεύτερος ντετέκτιβ, ο Πιτ θα είναι υπεύθυνος για κάθε επιχείρηση που χρειάζεται αθλητική επίδοση. Επειδή εσύ, Μπομπ, για την ώρα, βρίσκεσαι σε λιγάκι μειονεκτική θέση ως προς την παρακολούθηση υπόπτων, το σκαρφάλωμα τοίχων και άλλα τέτοια σχετικά, θ' αναλάβεις τη συγκέντρωση κάθε στοιχείου που μπορεί να χρειαστεί στις έρευνές μας. Επίσης, θα κρατάς λεπτομερές ημερολόγιο για καθετί που κάνουμε».

«Πρώτης τάξεως», είπε ο Μπομπ. «Μια και δουλεύω

© Franckh-Kosmos Verlags-GmbH & Co. KG, Stuttgart,
Germany, 1968, 2009

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

στη Βιβλιοθήκη, θα μου είναι εύκολο να μαζερώ από κει στοιχεία».

«Στις σύγχρονες υποθέσεις απαιτούνται εκτεταμένες ερευνητικές εργασίες», παρατήρησε ο Τζούπιτερ. «Αλλά κοιτάς την επαγγελματική μας κάρτα με περίεργο τρόπο. Μπορώ να ρωτήσω τι σε απασχολεί;»

«Να, είναι αυτά τα τρία ερωτηματικά», είπε ο Μπομπ. «Τι σημαίνουν;»

«Το περίμενα πως θα το ρωτήσεις αυτό», είπε ο Πιτ. «Ο Τζουπ το είπε πως θα ρωτούσες. Λέει πως όλος ο κόσμος θα ρωτάει».

«Το ερωτηματικό», είπε επιβλητικά ο Τζούπιτερ, «είναι παγκόσμια το σύμβολο του αγνώστου. Εμείς είμαστε πρόθυμοι να λύσουμε οποιοδήποτε αίνιγμα, μυστήριο ή γρίφο που θα μας εκθέσουν. Επομένως, το ερωτηματικό θα είναι το σήμα κατατεθέν μας. Τρία ερωτηματικά μαζί θα σημαίνουν πάντοτε τους Τρεις Ντετέκτιβ».

Ο Μπομπ νόμισε πως εδώ ο Τζούπιτερ είχε τελειώσει, αλλά θα 'πρεπε να ξέρει πως ο Τζούπιτερ απλώς έπαιρνε φόρα.

«Επιπλέον», συνέχισε ο Τζούπιτερ, «τα ερωτηματικά θα προκαλούν το ενδιαφέρον. Θα κάνουν τον κόσμο να μας ρωτάει τι σημαίνουν, ακριβώς όπως κι εσύ. Θα τους βοηθούν να μας θυμούνται. Θα είναι καλή διαφήμιση. Όλες οι δουλειές χρειάζονται διαφήμιση για να προσελκύσουν τους πελάτες».

«Μπράβο! Σπουδαίο!» αναφώνησε ο Μπομπ, βάζοντας την κάρτα πάλι πάνω στη στοίβα που είχε ήδη

τυπώσει ο Πιτ. «Τώρα θα μπορούσαμε ν' αρχίσουμε να δουλεύουμε, φτάνει να είχαμε κάποια υπόθεση να διαλευκάνουμε».

Ο Πιτ φούσκωσε με περηφάνια.

«Μπομπ», είπε, «έχουμε μια υπόθεση!»

«Όχι ακριβώς», τον διόρθωσε ο Τζούπιτερ. Ίσιωσε τη ράχη του και έσφιξε το σαγόνι του. Όταν το 'κανε αυτό, το πρόσωπό του, που κανονικά ήταν στρογγυλό, έμοιαζε μακρύτερο και ο ίδιος φαινόταν πιο μεγάλος. Γεμάτος καθώς ήταν, ο Τζούπιτερ φαινόταν λιγάκι παχύς όταν δεν κρατούσε στητή τη ράχη του. «Δυστυχώς», εξήγησε ο Τζούπιτερ, «απομένει ένα μικρό εμπόδιο. Υπάρχει μια υπόθεση που θα μπορούσαμε να αναλάβουμε – και που νομίζω ότι θα μπορούσαμε εύκολα να λύσουμε –, αλλά δε μας έχουν ακόμα προσλάβει».

«Ποια υπόθεση;» ρώτησε ζωηρά ο Μπομπ.

«Ο κύριος Άλφρεντ Χίτσκοκ γυρεύει ένα πραγματικά στοιχειωμένο σπίτι για την επόμενη ταινία του», εξήγησε ο Πιτ. «Το άκουσε ο πατέρας μου στο στούντιο».

Ο κύριος Κρένσοου εργαζόταν σ' ένα από τα στούντιο στο Χόλιγουντ, λίγα μίλια πέρα από τους λόφους, και ειδικευόταν στα τεχνάσματα που δημιουργούν τις διαφορές ψευδαισθήσεις στον θεατή.

«Ένα σπίτι στοιχειωμένο;» Ο Μπομπ έσμιξε τα φρύδια του. «Τι είδους μυστήριο είναι αυτό;»

«Μπορούμε να μελετήσουμε το στοιχειωμένο σπίτι και να διαπιστώσουμε αν είναι πραγματικά στοιχειωμένο ή όχι. Με τον θόρυβο που θα γίνει, θ' ακουστεί τ' όνομά

μας και έτσι οι Τρεις Ντετέκτιβ θα πιάσουν πελατεία».

«Μόνο που ο κύριος Χίτσκοκ δε μας ζήτησε ακόμα να μελετήσουμε κανένα στοιχειωμένο σπίτι», είπε ο Μπομπ. «Αυτό είναι που εσύ λες μικρό εμπόδιο;»

«Θα πρέπει να τον πείσουμε να μας αναθέσει αυτή την εργασία», τόνισε ο Τζούπιτερ. «Αυτό είναι το επόμενο μας βήμα».

«Βέβαια», έκανε ο Μπομπ με βαθύ σαρκασμό. «Υποθέτω πως θα μπορούμε στο γραφείο ενός από τους πιο διάσημους σκηνοθέτες κινηματογράφου σ' όλο τον κόσμο, και θα του πούμε: “Μας φωνάξατε, κύριε;”»

«Οι λεπτομέρειες δεν είναι ακριβώς έτσι, αλλά η ιδέα βασικά αυτή είναι», είπε ο Τζούπιτερ. «Τηλεφώνησα ήδη για να ζητήσω ραντεβού από τον κύριο Χίτσκοκ».

«Αλήθεια;» ρώτησε ο Πιτ, ξαφνιασμένος τόσο όσο και ο Μπομπ. «Και είπε πως θα μας δεχτεί;»

«Όχι», παραδέχτηκε το γεροδεμένο αγόρι. «Η γραμματέας του δε μ' άφησε να του μιλήσω».

«Αμ, τι περίμενες;» είπε ο Πιτ.

«Ουσιαστικά, μάλιστα, μου είπε πως θα βάλει να μας συλλάβουν αν αποπειραθούμε να τον πλησιάσουμε», πρόσθεσε ο Τζούπιτερ. «Τούτο το καλοκαίρι, ο κύριος Χίτσκοκ έχει για γραμματέα μια κοπέλα που ερχόταν άλλοτε στο σχολείο εδώ στο Ρόκι Μπιτς. Ήταν κάμποσες τάξεις μεγαλύτερη από μας, αλλά θα πρέπει να τη θυμάστε. Λέγεται Αριέτα Λάρσον».

«Η Αριέτα ο Μπαμπούλας;» αναφώνησε ο Πιτ. «Είναι δυνατό να μην τη θυμάμαι;»

«Βοηθούσε τις καθηγήτριες και δυνάστευε όλα τα μικρότερα παιδιά», πρόσθεσε ο Μπομπ. «Βέβαια τη θυμάμαι! Αν γραμματέας του κυρίου Χίτσκοκ είναι η Αριέτα Λάρσον, τότε άσ' τα να πάνε. Αυτή δεν την πείθεις με τίποτα».

«Το εμπόδιο», απάντησε ο Τζούπιτερ, «είναι αυτό που κάνει τη ζωή ενδιαφέρουσα. Αύριο θα πάμε όλοι μας στο Χόλιγουντ, να κάνουμε επίσκεψη στον κύριο Χίτσκοκ μέσα στο καινούργιο μας αυτοκίνητο».

«Για να μας κυνηγήσει η Αριέτα με την αστυνομία;» έκανε ο Μπομπ. «Εξάλλου, εγώ πρέπει να δουλέψω στη Βιβλιοθήκη όλη μέρα αύριο».

«Τότε θα πάμε ο Πιτ κι εγώ. Θα τηλεφωνήσω στην εταιρεία “Φθήνια-Ταχύτης-Ασφάλεια”, και θα τους πω ότι θ' αρχίσω να χρησιμοποιώ το αυτοκίνητο στις δέκα η ώρα αύριο το πρωί. Κι εσύ, Μπομπ», συνέχισε ο Τζούπιτερ, «μια και θα βρίσκεσαι αύριο στη Βιβλιοθήκη, ψάξε στις παλιές εφημερίδες και στα περιοδικά, τι πληροφορίες μπορείς να συλλέξεις για τούτο δω».

Έγραψε τρεις λέξεις –Πύργος της Φρίκης– σε μια από τις επαγγελματικές τους κάρτες και την έδωσε στον Μπομπ. Το άλλο αγόρι διάβασε και ξεροκατάπιε.

«Εντάξει, Τζουπ», είπε. «Αφού το θέλεις».

«Οι Τρεις Ντετέκτιβ έχουν τώρα πιάσει δουλειά», ανήγγελε ο Τζούπιτερ με ύφος ικανοποιημένο. «Να έχετε πάντα πάνω σας κάμποσες από τις κάρτες μας. Θα είναι τα διαπιστευτήριά μας. Αύριο ο καθένας μας θα κάνει το καθήκον του, και ό,τι βρέξει ας κατεβάσει».

Οι Τρεις Ντετέκτιβ

Η καταχνιά του τρόμου περονιάζει την καρδιά κάθε ανθρώπου που τολμά να πατήσει στον Πύργο της Φρίκης. Ποιο μυστικό κρύβει αυτό το παλιό κτίριο; Αψηφώντας το Γαλάζιο Φάντασμα, τον μονόφθαλμο πειρατή, τις τρομακτικές τοιγάνες αλλά και τις δολοπλοκίες του Νόρις του Αχαμνού, οι Τρεις Ντετέκτιβ θα προσπαθήσουν να λύσουν το μυστήριο.

**Διαβάστε και τα άλλα βιβλία
με τα μυστήρια που διαλευκαίνουν
οι Τρεις Ντετέκτιβ.**

Από 9 ετών

ISBN: 978-960-702-154-0

9 789607 021540

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧΗΣΗΣ 01294